

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

8 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Nadejda Toma,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Anenii Noi din 4 iulie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 8 iulie 2020, declarate de avocații Buliga Dumitru și Beruceașvili Andrei în numele inculpatului

Solonari Mihail XXXXXX.

Termenul de examinare:
instanța de fond: 02.08.2018 - 04.07.2019,
instanța de apel: 26.07.2019 - 08.07.2020,
instanța de recurs: 19.11.2020 - 08.02.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 4 iulie 2019, Solonari Mihail, a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la reținere.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2125.79 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, la 26 iunie 2017, în jurul orei 15⁰⁰, Solonari M. aflându-se la volanul tractorului „MTZ-80”, la care era cuplată o remorcă, fără a deține permis de conducere a vehiculelor din categoria „H”, pe terenul agricol amplasat pe teritoriul Bazei Militare pentru Instruire Bulboaca, situată în extravilanul XXXXXX, XXXXXX, încălcând regulile de securitate a circulației rutiere, cunoscând că în remorcă se află persoane care încărcău baloți de fân, fără a se asigura că persoanele au coborât din remorcă, a pornit tractorul efectuând o manevră bruscă, iar ca consecință Timuș M. ce se afla în remorcă, a căzut jos la pământ, fiindu-i cauzată o vătămare corporală medie.

Instanța a reținut că inculpatul nu s-a prezentat în ședința de judecată și la 05.02.2019 a fost anunțat în căutare, fiind dispusă judecarea cauzei penale în lipsa lui.

Partea vătămată Timuș M. în ședința de judecată a declarat că, încărca tiucuri la poligon. La volanul tractorului era inculpatul. El era în remorcă. Mai trebuia să fie încărcate încă vreo 10 tiucuri și, în timpul acesta, s-a ridicat remorca, s-a deschis bortul și au căzut peste dânsul tiucurile, fiindu-i fracturat piciorul. ***Pretenții față de inculpat nu are, deoarece i-a fost recuperat prejudiciul. El s-a împăcat cu inculpatul.***

În temeiul probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului pe art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a sănătății.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a reținut că art. 264 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani, că în rechizitoriu procurorul a invocat existența circumstanței atenuante recunoașterea vinovăției, însă în ședința de judecată s-a stabilit drept circumstanțe atenuante existența la întreținere a unui copil minor, cât și repararea prejudiciului material părții vătămate, ***cu care s-a împăcat***, or recunoașterea vinovăției la etapa judecării cauzei penale nu a fost posibilă de stabilit, din motiv de lipsă a inculpatului, că circumstanțe agravante lipsesc, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune din imprudență, a colaborat cu organul de urmărire penală, concluzionând că este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip deschis.

Totodată, reieșind din aceleași criterii de individualizare a pedepsei penale, nu este necesar de a aplica inculpatului pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului, ținând cont de faptul că ultimul a comis pentru prima dată o infracțiune din imprudență, mai puțin gravă, a colaborat cu organul de urmărire penală, are la întreținere un copil minor, precum și de comportamentul post infracțional al inculpatului, instanța de judecată a statuat că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea stabilită lui Solonari M., era să fie irațională, doar dacă acesta nu se eschiva de la judecată. Din aceste considerente, solicitarea apărătorului cu privire la dispunerea suspendării executării pedepsei cu închisoarea nu poate fi acceptată.

De asemenea, instanța a statuat că, cererea de împăcare înaintată instanței de judecată, urmează a fi apreciată ca o circumstanță atenuantă, dar nicidecum temei de încetare a procesului penal, întrucât judecarea cauzei penale a avut loc în lipsa inculpatului care a fost dat în căutare la 05.02.2019, iar împăcarea conform art. 109 alin. (2) Cod penal, este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare. Prin eschivarea inculpatului de la judecarea cauzei penale, actul de împăcare este lipsit de efecte juridice.

La fel, instanța a reținut că, în corespundere cu prevederile art. 227 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Astfel, încasarea cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei în sumă de 640 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 206/D din 29.12.2018 este neîntemeiată, deoarece potrivit art. 143 raportat la art. 227 Cod de procedură penală, taxa pentru efectuarea expertizei judiciare nu se încasează de la inculpat, așa cum expertiza în cauza respectivă a fost dispusă și efectuată pentru alte cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză și se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Totodată, încasarea sumei de 1485,79 lei, solicitată de procuror ca cheltuieli pentru rechizite de birou, combustibil, deplasările cu automobilul și salariul procurorului, nu pot constitui drept cheltuieli de judecată, or, salariul procurorului se achită de către stat, indiferent de faptul dacă inculpatul va fi condamnat sau achitat, respectiv nu poate fi compensat de către inculpatul condamnat și acestea nu se încadrează în categoria cheltuielilor de judecată.

3. Procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Alexei Stavilă a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2125.79 lei.

Apelantul a invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului este blândă și neproportională cu pericolul social a acțiunilor criminale comise și impactul negativ asupra părții vătămate, a succesorului legal și a rudelor, nefiind aplicată pedeapsa complementară.

Totodată, potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

3.1. A declarat apel și avocatul Potereanu Andrei, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate

Apelantul a invocat că, pedeapsa se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind situația materială, familială, socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76 - 17 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal, iar în cazul constatării unor circumstanțe excepționale, și prevederile art. 79 Cod penal.

Ori, instanța nu a respectat prevederile art. 7, 16, 75 Cod penal, criteriile generale de individualizare a pedepsei, nu a stabilit o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, care prevede răspunderea pentru infracțiunea săvârșită și în conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

În ședința instanței de apel, apărarea a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, invocând că în dosar sunt prezente cererile părților în aspectul vizat, din 02.07.2018, 19.08.2018, 11.10.2018, 19.03.2019,

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 8 iulie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, cu toate că inculpatul la faza de urmărire penală și-a recunoscut vina, în ședință nu s-a prezentat pentru a da declarații, vinovăția acestuia se demonstrează și prin probele administrate în cauză.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului **Plop Vasiliu**, instanța de fond a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 7 -78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător, motiv din care apelurile la acest capitol urmează a fi respinse.

În acest sens, instanța de apel va lua în considerare lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, că infracțiunea comisă de **Solonari M.** face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, că inculpatul a reparat prejudiciul material cauzat părții vătămate și are la întreținere un copil minor.

Reieșind din aceleași criterii de individualizare a pedepsei penale, instanța de apel a considerat necesar de nu aplica inculpatului pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, mai mult, inculpatul nu are permis de conducere.

Totodată, instanța de apel a statuat că, având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Solonari M., ținând cont că ultimul a comis pentru prima dată o infracțiune din imprudență, care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, a colaborat cu organul de urmărire penală, are la întreținere un copil minor, precum și de comportamentul post infracțional al inculpatului, executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea stabilită lui era să fie irațională doar dacă nu se eschiva de la judecată.

Cheltuielile judiciare pentru instrumentarea cauzei și anume, suma de 640 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 206 10 D din 29.12.2018, nu poate fi reținută, or, potrivit art. 143 raportat la art. 227 din Codul de procedură penală, taxa pentru efectuarea expertizei judiciare nu se încasează de la inculpat, așa cum expertiza în cauza respectivă a fost dispusă și efectuată pentru alte cazuri, când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, și se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar suma de 1485,79 lei solicitată ca rechizite de birou, combustibil pentru deplasările cu automobilul și salariul procurorului, nu pot constitui drept cheltuieli de judecată, or salariul procurorului se achită din bugetul de stat, indiferent de faptul dacă inculpatul va fi condamnat sau achitat, respectiv nu poate fi compensat de către inculpatul condamnat și acestea nu se încadrează în categoria cheltuielilor de judecată.

5. Avocatul Buliga Dumitru a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și încetarea procesului penal conform art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că la 02.07.2018, bănuitul și partea vătămată au adresat organului de urmărire penală cerere privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea lor. Însă, organul de urmărire penală nu a redirecționat spre examinare conform competenței legale procurorului cererile, dar a dispus respingerea lor în mod ilegal.

Instanțele nu au examinat cererile înaintate de inculpat și partea vătămată privind încetarea procesului penal, în legătură cu faptul împăcării părților conform art. 109 Cod penal.

Instanța de apel a comis o eroare serioasă în partea motivată din decizie la pct. 29, unde se indică: Colegiul reține că la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Plop Vasiliu, instanța de fond a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 din Codul penal și le-a aplicat corespunzător, motiv din care apelurile la acest capitol urmează a fi respinse, ori în prezenta speță este învinuit și condamnat Solonari M. dar

nu un oarecare "Plop Vasilii", și această eroare procesuală admisă de instanța de apel cade sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Inculpatul nu a beneficiat de un proces echitabil în măsura în care instanța nu a cercetat în ședința de judecată probele administrate.

La individualizarea pedepsei sunt încălcate prevederile art. 75, 78 alin. (1) Cod penal, deoarece prima instanță și instanța de apel au stabilit existența mai multor circumstanțe atenuante, precum și faptul că inculpatul este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune din imprudență, nu are antecedente penale, întreține patru persoane fiind unicul întreținător al familiei, are un copil minor la întreținere etc, dar cu totul contrar prevederilor legale l-a condamnat la 6 luni închisoare, deși la art. 264 alin. (1) Cod penal sunt prevăzute și alte pedepse principale - amenda și munca neremunerată în folosul comunității.

Mai mult, contrar regulilor de individualizare a pedepsei, instanțele nu au argumentat clar soluția de refuz în aplicarea art. 90 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6), 10), 11) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Beruceașvili Andrei, solicitând casarea decizie instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță.

Recurentul a invocat că, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel cu certitudine a fost stabilit locul de aflare a inculpatului, iar această circumstanță impunea obligația de a-l cita în ordinea stabilită.

Procesul penal în privința inculpatului urmează a fi încetat în legătura cu împăcarea părților. În acest sens, de către partea apărării au fost date citirii următoarele acte procesuale:

f.d. 60 - recipisă de la partea vătămată Timuș M. din 11.06.2018 prin care ultimul a confirmat faptul că i-a fost reparat prejudiciul cauzat în urma infracțiunii și ultimul s-a împăcat cu inculpatul Solonari M.;

f.d. 108 - cerere adresată organului de urmărire penală din partea lui Solonari M. la 02.07.2018 prin care ultimul solicită încetarea urmăririi penale în legătura cu împăcarea părților;

f.d. 109 - cerere adresată organului de urmărire penală din partea lui Timuș M. la 02.07.2018 prin care el solicită încetarea urmăririi penale în privința inculpatului Solonari M. în legătura cu împăcarea cu acesta;

f.d. 167 - cerere părții vătămate Timuș M. din 11.10.2018 prin care ultimul încă o dată confirmă faptul că nu are pretenții față de inculpatul Solonari M. și s-a împăcat cu acesta;

f.d.217 - procesul-verbal al ședinței de judecată din 19.03.2019 prin care se confirmă faptul că partea vătămată a confirmat faptul împăcării cu inculpatul.

împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II–VI, la art.264 alin. (1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

Împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Ținând cont de prevederile din art. 109 alin. (1) și (2) Cod penal, partea acuzării avea obligația de a înceta urmărirea penală în privința inculpatului încă la stadia urmăririi penale, iar instanța de fond eronat a constatat că absența inculpatului împiedică aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal.

Toate acestea au fost invocate de apărător în ședința din 08.07.2020, fiind incluse în procesul-verbal al ședinței de judecată, însă în decizia contestată, instanța de apel nu s-a expus în niciun fel pe marginea problemei date, deși în pct. 23 s-a menționat că partea vătămată s-a împăcat cu inculpatul.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Conform art. 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Conform art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze în partea descriptivă a hotărârii stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse.

Totodată, potrivit jurisprudenței naționale, în conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Concluzia instanței cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată

(pct. 4. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale).

Aceste prescripții legale, însă, nu au fost respectate de instanțele de fond și de apel, deoarece, în situația în care art. 264 alin. (1) Cod penal prevede pedepse alternative, cum ar fi amenda în mărime de până la 650 unități convenționale și munca neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, în partea descriptivă a hotărârilor contestate lipsește cu desăvârșire argumentarea caracterului excepțional la aplicarea inculpatului a pedepsei cu închisoare și motivarea că o pedeapsă mai blândă, din numărul celor alternative menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei (pct. 2., 4. din decizie).

Prin urmare, hotărârile contestate nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția numirii pedepsei cu închisoare, deci inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale în aspectul vizat, fiind inadecvată și disproporțional în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale, instanțele comițând eroi de drept prescise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl admite, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu agravează situația inculpatului.

În temeiul împrejurărilor enunțate, cât și a circumstanțelor că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, dar este săvârșită din imprudență, iar inculpatul a recunoscut vina, nu are antecedente penale, întreține un copil minor, a colaborat cu organul de urmărire penală, a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, care nu are niciun fel de pretenții față de acesta, că lipsesc circumstanțe agravante, se impune admiterea recursurilor de pe rol, casarea hotărârilor contestate în partea privind: „...stabilește acestuia pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis. Măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, aplicată lui Solonari Mihail prin încheierea din 05.02.2019, se înlocuiește cu măsura preventivă sub formă de arest preventiv, cu aplicarea acestuia din momentul reținerii și menținerea acesteia până la intrarea în vigoare a sentinței”, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care, lui Solonari Mihail, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 27.500 lei.

Ori, asemenea pedeapsă este una echitabilă, corespunde principiului proporționalității, scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

În rest, hotărârile contestate urmează a fi menținute.

Pe lângă aceasta, dat fiind că, potrivit art. 109 alin. (2) Cod penal, împăcarea este personală, iar cererile părților privind încetarea procesului penal pe acest temei nu sunt autentificate în modul prevăzut de lege, în situația în care inculpatul nu a participat la judecarea cauzei în instanțele de fond și de apel, și judecarea recursului ordinar are loc în ședința de judecată fără citarea părților la proces, invocarea de către recurenți a neaplicării în speță a prevederilor art. 109 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarat de avocații Buliga Dumitru și Beruceașvili Andrei, casează sentința Judecătorei Anenii Noi din 4 iulie 2019 și decizia Curții de Apel Cahul din 8 iulie 2020, în partea privind: „...stabilește acestuia pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis. Măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, aplicată lui Solonari Mihail prin încheierea din 05.02.2019, se înlocuiește cu măsura preventivă sub formă de arest preventiv, cu aplicarea acesteia din momentul reținerii și menținerea acesteia până la intrarea în vigoare a sentinței”, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre.

Lui Solonari Mihail XXXXX, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 27.500 lei.

În rest, hotărârile contestate se mențin.

Solonari Mihail XXXXX, urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 5 martie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Nadejda Toma

Victor Boico